

Το τελευταίο τριήμερο του Μαρτίου, ήταν πλήρες σε διοργανώσεις μηχανοκίνητου αθλητισμού του ανώτατου επιπέδου. Στο μικροσκοπικό, σε διατάσεις, βασίλειο του Μπαχρέιν, διεξήχθη ο δεύτερος φετινός αγώνας του πρωταθλήματος της F1, στην Κορσική ο τέταρτος του παγκοσμίου πρωταθλήματος ράλυ και στην κεντρική Αργεντινή η δεύτερη αναμέτρηση του moto gp.

Οι δυο στους τρεις αγώνες, ολοκληρώθηκαν μέσα σε ένα απρόοπτο πλαίσιο, όπου η ατυχία κάποιων σήμανε την τύχη άλλων. Για κάποιους αυτό ερμηνεύεται και ως αδικία. Για άλλους ως το μεγαλείο του motorsport.

Ξεκινώντας από τον δίτροχο κόσμο, 22 αναβάτες, εννέα εθνικοτήτων, αγωνίστηκαν με μοτοσικλέτες από έξι εργοστάσια διεκδικώντας τις διακρίσεις. Σε ένα θεσμό με ελάχιστες διαφορές, ακραίο ανταγωνισμό και πολλές εναλλαγές στη διεκδίκηση της πρώτης θέσης σε κάθε αγώνα, ο Marc Márquez πέτυχε το απόλυτο. Poleman, ταχύτερο γύρο αγώνα, και νίκη. Ξεκίνησε πρώτος, δεν απειλήθηκε ποτέ. Πίσω του έγιναν ομηρικές μάχες. Να υπογραμμιστεί για μια ακόμα φορά η επίδοση, η αντοχή, η στρατηγική και η δεύτερη θέση από τον υπερσαραντάχρονο Valentino Rossi καθώς και η σαφής έλλειψη ενός ανταγωνιστικού Jorge Lorenzo.

Η πρώτη ανατροπή του τριημέρου σημειώθηκε το μεσημέρι στην Κορσική. Ένα θεωρούμενο outsider, ο Elfyn Evans, που οδηγούσε αυτοκίνητο ημιεργοστασιακής ομάδας με το

μικρότερο προϋπολογισμό, φθάνει στην τελευταία ειδική του αγώνα με μια πρωτοπορία ικανή να του εξασφαλίσει την νίκη. Για να συμβεί αυτό, στην προηγούμενη είχε κάνει κατά το λαϊκώς λεγόμενο «παππάδες». Όχι μόνον την κερδίζει, όχι απλά καλύπτει την διαφορά των 4,5" από τον Βέλγο διεκδικητή, αλλά περνά και άλλα 11,5 δεύτερα μπροστά.

Ωστόσο, η τύχη τον εγκατέλειψε. Λίγο πριν το μέσον της ειδικής το εμπρόσθιο δεξί ελαστικό χάνει τον αέρα του, και η νίκη φτερούγισε στα γάντια του Βέλγου. Ο άτυχος πρωταγωνιστής, δήλωσε ότι συνέβη σε μια ευθεία, όταν κάποια πέτρα ή λακκούβα κακοποίησε το ελαστικό με τα γνωστά αποτελέσματα. Βολεύτηκε με την τρίτη θέση στο βάθρο, ενώ σε μια ανέλπιστα δεύτερη βρέθηκε ο πρωταθλητής, που πολύ διακριτικά παραπονιόταν για το αυτοκίνητο του και την αδυναμία του να βρεί τις σωστές ρυθμίσεις.

Για μια ακόμα φορά ο Meeke ξεχώρισε παίρνοντας το απόλυτο από την power stage. Αν υπήρχε έπαθλο για την μεγαλύτερη συλλογή βαθμών στην p.s., βάζει σοβαρή υποψηφιότητα. Μέχρι στιγμής έχει 14 βαθμούς από εκεί. Τους περισσότερους όλων. Οι μικρές διαφορές μεταξύ των διεκδικητών (Neuville 82, Ogier 80, Tanak 77), στην προσωρινή βαθμολογία, καταδεικνύουν μια κλειστή μάχη και προμηνύουν αμείωτο ενδιαφέρον σε τέσσερις εβδομάδες στα υψίπεδα της Αργεντινής. Εννοείται πως υπάρχουν αρκετοί που θα θελήσουν να γίνουν το τέταρτο διαφορετικό πλήρωμα το οποίο θα επικρατήσει φέτος

Στο νυκτερινό Bahrain έλαβε χώρα το πιο συγκινητικό περιστατικό του τριημέρου. Στο δεύτερο μόλις GP της ζωής του σε μια ομάδα λαιμητόμο, ο Charles Leclerc ένα σχεδόν αμούστακο παιδί από το πριγκιπάτο του Monaco, άγνωστος μέχρι πέρσι στην πλατειά μάζα των θεατών του θεσμού, πετυχαίνει μια απρόσμενη role μπροστά από το τεράστιο ειδικό βάρος του team mate του, για να ξεχάσουμε προς το παρόν το αντίπαλο δέος των Merc.

Στον αγώνα, όταν σβήνουν τα φώτα, κάνει μια φτωχή, μια νωθρή εκκίνηση, αλλά γρήγορα επανακάμπτει και όχι απλώς περνά επικεφαλής αλλά χτίζει διαφορά, πετυχαίνει και τον ταχύτερο γύρο. Όλα έδειχναν ότι νίκη ήταν δική του, μέχρι τη στιγμή που το πολύπλοκο μονοθέσιό του αρχίζει να έχει σοβαρή έλλειψη ισχύος. Οι αντίπαλοι το οσμίζονται και στον χρόνο που περισσεύει οι δυο Merc τον καταβροχθίζουν. Μολοντούτο, μέσα στην ατυχία του, διατηρεί και ψήγματα τύχης, καθώς η παρουσία του αυτοκινήτου ασφαλείας θα του διασώσει το χαμηλότερο σκαλί του βάθρου. Απορία δημιουργεί ο τόσο εσφαλμένος υπολογισμός της ομάδας, ότι θα μπορούσε να διατηρήσει την πρώτη θέση.

Τερματίζει, βγαίνει από το μονοθέσιο, και είναι ένα ντροπαλό, στεναχωρημένο παιδί. Μαζεμένος ήρεμος, είναι να απορείς που αυτό το πρόσωπο με τέτοια συστολή, έκανε ότι έκανε μέσα στην πίστα. Αν διασωθεί από τις μυλόπετρες του Maranello, που μεταξύ άλλων έχουν εξοργίσει και έναν Alonso, δεν μπορεί παρά να έχει ένα σπουδαίο μέλλον, όσο μικρό δείγμα και αν είναι δυο μόνον αγώνες, αλλά να μην λησμονούμε ότι και στην Μελβούρνη ο Vettel υπέφερε από την πίεσή του.

Δεν είναι μόνον σπάνιο, είναι παράδοξο, αλλά και ταυτόχρονα αληθινό. Να μετέχεις στο δεύτερο G.P. της ζωής σου, να ανεβαίνεις στο βάθρο, να έχεις κατανικήσει τον πολύπειρο τετράκις παγκόσμιο team mate σου και να είσαι απογοητευμένος. Παρηγοριά ασφαλώς να σε χειροκροτεί ο πρωταθλητής.

Τα εύσημα και στον Lewis που όσο περνά ο χρόνος και ωριμάζει, τόσο σαν οδηγός, όσο και ως προσωπικότητα. Διότι είχε την παρηρησία να παραδεχτεί ότι κέρδισε, ότι πήρε τους βαθμούς αλλά δεν ήταν αυτός ο νικητής. Και είναι σπουδαίο για το άθλημα κάτι τέτοιο, ειδικά σε εποχές όπου το χρήμα πρωταγωνιστεί παντού, πνίγοντας κάθε άλλη έκφραση.